

ПЪРВЕСКИНЯ

Слушай, дъще, млада първескиньо,
слушай своята майка престарѣла.
Не напусто младостта ми мина,
не напразно съмъ въ свѣта живѣла.
Съ колко много грижи ви отгледахъ —
тебе, твойтъ братя и сестрици,
питай — бѣлитъ коси два реда,
дветъ ми ржце — две вощеници,
дветъ ми очи — две сълзи спрѣни:

— не излизай нощемъ ти по двора,
пжтнитъ врати залоствай рано —
зла магия нѣкой да не стори,
да не стжпишъ въ мѣсто нечестиво —
млѣкото въ грѣдъта ти да престане.

А детето съ булото прикривай —
да не дойде нѣкой гостъ неканенъ —
синитъ очи сж пакостливи,
синеоки да го не заглеждатъ.
Щомъ заспи, надъ люлката му вечеръ
никой чужди да се не навежда, —
а жена-бездетница — най-вече!